

POVESTI

DESPRE

LEADERSHIP



Co-funded by
the European Union

Erasmus+

Enriching lives, opening minds.



Despre proiect

„Carve Your Path” a fost un schimb de tineri Erasmus+ care a reunit

42 de tineri și lideri de grup din șase țări: Croația, Turcia, Ucraina, Republica Macedonia de Nord, România și Grecia; timp de nouă zile, la cabana montană Omanovac, lângă Pakrac, Croația.

Schimbul a explorat leadershipul nu ca pe un titlu, ci ca pe ceva trăit și simțit – prin minte, inimă și mâini. Participanții au analizat critic convingerile care îi rețin, valorile care îi ghidează și viziunea spre care tind, însușindu-și totodată tehnica linogravurii: o modalitate lentă și deliberată de a crea ceva semnificativ din materie primă. În fiecare seară, o țară diferită și-a prezentat cultura grupului, umplând Omanovac cu mâncare, muzică și povești.

Ceea ce a învățat grupul a stat la baza Festivalului Tineretului „Carve Your Path”, desfășurat la Lipik pe 13 septembrie 2026 și conceput în întregime de participanți – aceștia invitând comunitatea locală să ia parte la jocuri, interviuri și la realizarea celei mai mari lucrări colective de linogravură din Croația, urmată de o expoziție de 10 zile a lucrării.

Organizație gazdă: TILIA – Udruga za promicanje kulture i kulturne baštine (Croația)

Organizații partenere: INGRIV – Institute for Vinnytsia Region Public Initiatives (Ucraina), Artistic and Social Revolution Association (România), EKOLiTiKA – Association for Initiating Green Changes (Macedonia de Nord), USAKA – International Salt Culture Art and Youth Association (Turcia), ARSIS – Koinoniki Organosi Ypostirixis Neon (Grecia).

Acest proiect a fost cofinanțat din fonduri ale Uniunii Europene prin programul Erasmus+. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin autorilor și nu reflectă neapărat punctele de vedere ale Uniunii Europene sau ale Agenției Executive Europene pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană, nici EACEA nu pot fi considerate răspunzătoare pentru acestea.





ÎNVĂȚÂND SĂ MĂ CONDOC PE MINE ÎNSUMI

MIHAELA DIN CROATIA

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le-am învățat în timpul acestui schimb de tineri a fost că leadershipul poate începe prin a învăța cum să te conduci pe tine însuși.

Faptul că m-am aflat într-un mediu nou, înconjurat de oameni cu medii și perspective diferite, m-a scos din zona de confort.

AUneori, mă simțeam nesigură. Mă surprindeam analizând excesiv modul în care mă percepeau ceilalți și întrebându-mă dacă procedam „corect”.

În loc să încerc să controlez totul în jurul meu, am decis să am mai multă încredere în mine și să rămân ancorată în prezent. Am început să-mi asum responsabilitatea pentru propriile reacții, emoții și alegeri. Mi-am dat voie să vorbesc, să mă implic și să greșesc, fără a mă judeca neîncetat pentru asta. Treptat, am devenit mai deschisă, mai încrezătoare și mai împăcată cu ideea de a nu ști exact ce urma să se întâmple.

Acest lucru mi-a schimbat perspectiva asupra leadershipului. Obişnuiam să asociez leadershipul în primul rând cu încrederea, cu asumarea inițiativei și cu îndrumarea celorlalți. Acum înțeleg că acesta poate începe mult mai devreme: prin conștientizarea de sine, încrederea în propria persoană și capacitatea de a-ți gestiona gândurile și emoțiile. Lucrarea mea în linogravură ilustrează această călătorie. Valurile îmi amintesc că nu pot controla întotdeauna ceea ce se întâmplă în jurul meu, dar pot învăța să mă adaptez și să merg odată cu fluxul evenimentelor. Liniile simbolizează diverse gânduri și experiențe, în timp ce soarele reprezintă momentele de claritate.

Împreună, acestea îmi reamintesc că leadershipul personal nu înseamnă să ai totul sub control. Înseamnă să alegi cum reacționezi și să continui să mergi înainte, chiar și atunci când drumul este incert.



CREAREA ORDINII DIN HAOS

EVA DIN CROATIA

Plănuiam un atelier de linogravură pentru festivalul tinerilor, iar grupul meu a fuzionat cu grupul responsabil de ateliere, pentru a ne putea armoniza activitățile.

La început, sesiunea de brainstorming a decurs bine – ideile curgeau, am reușit chiar să combinăm linogravura cu un atelier de acuarelă –, însă, în esență, nu aveam nimic concret.

Prea mulți oameni, prea multe posibilități, nicio structură. Începuserăm să adăugăm idei doar de dragul de a le adăuga, îndepărtându-ne de esență: realizarea unei lucrări în linogravură. Simțeam lacunele – cine, câți, unde, de ce – întrebări la care nimeni nu răspunsese încă.

Atunci am propus divizarea grupului. Le-am cerut colegilor din departamentul meu să se separe de grupul de ateliere, pentru a putea lucra la partea noastră și a ne reuni ulterior.

Nu a fost ușor; fiecare avea propria viziune despre cum ar trebui să arate lucrarea, iar a acorda o importanță egală fiecărui detaliu părea imposibil.

Însă, odată ce ne-am separat, am putut în sfârșit să ne concentrăm pe o singură idee până la definitivare, să ne ascultăm reciproc și să avansăm. Lucram din nou, efectiv, la linogravură.

Am înțeles un lucru simplu: prea multe idei lipsite de structură creează haos, iar un grup devine productiv atunci când se fragmentează în echipe care lucrează separat, pentru ca apoi să reunească totul într-un întreg.

Linogravura mea îmi amintește tocmai de acest lucru: nu obții o imagine clară până nu elimini, prin tăiere, tot ce este în plus.



ÎNVĂȚÂND SĂ TE ADAPTEZI

ANA DIN CROATIA

Un moment în care am exercitat un rol de lider a fost în timpul unei activități prin care doream să familiarizăm tinerii cu schimburile Erasmus+.

Ideea noastră inițială a fost să amenajăm un punct de lucru unde participanții să răspundă la întrebările unui chestionar, iar apoi să extragă un premiu la întâmplare.

Rolul meu era să pun întrebările, mai ales că eram unul dintre vorbitorii de limbă croată.

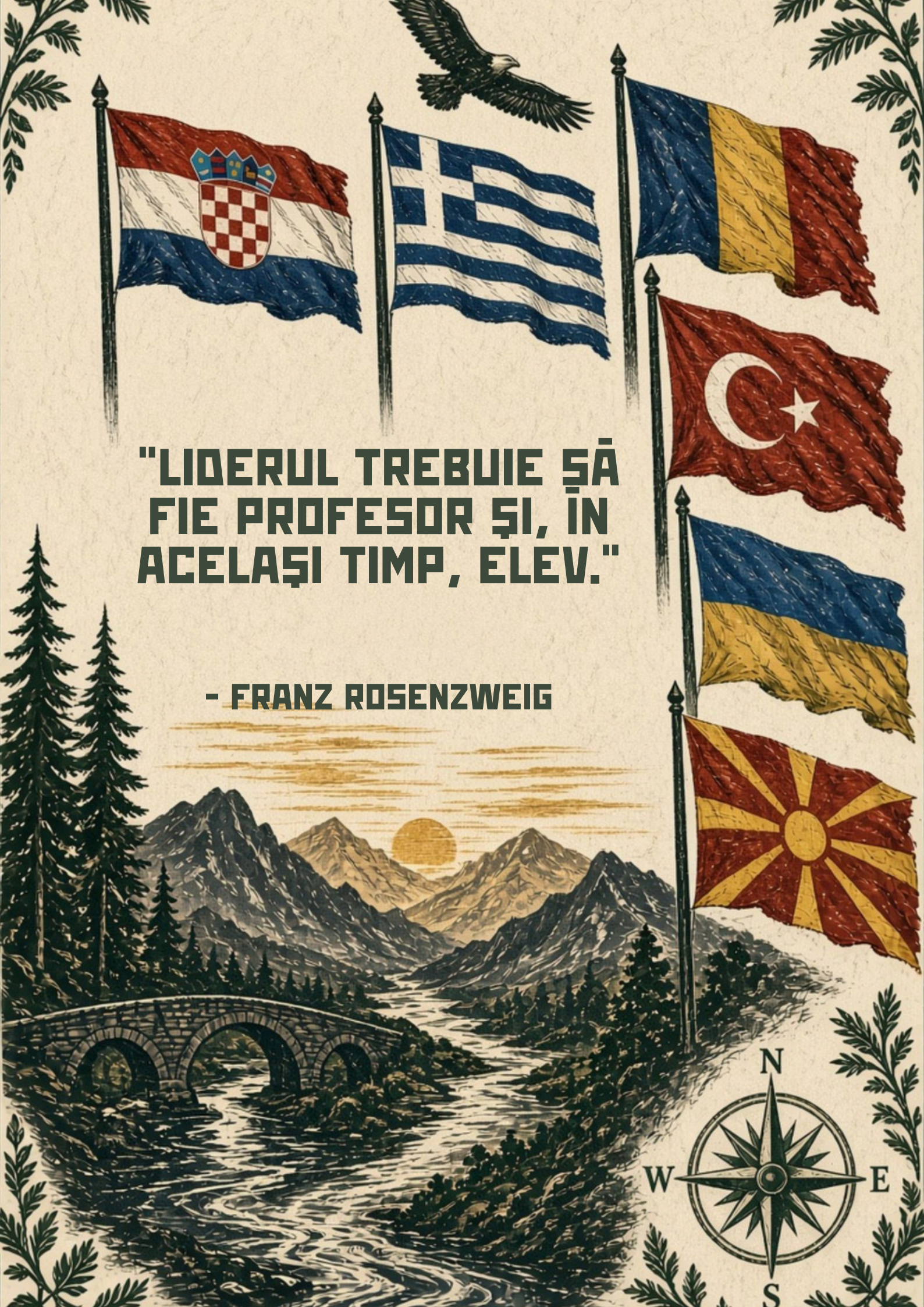
Totuși, a devenit rapid evident că mulți adolescenți se simțeau stânjeniți și ezitau să se apropie de noi. Și eu m-am simțit puțin stânjenit și confuz, deoarece nu am putut să-mi reunesc imediat întreaga echipă pentru a analiza situația împreună.

În schimb, am decis că trebuie să ne schimbăm abordarea. În loc să așteptăm ca ei să vină la noi, am început noi să mergem spre ei cu un mic cadou de mulțumire – uneori chiar mai multe – pentru a-i motiva să participe și, mai important, pentru a-i învăța ceva concret, nu doar pentru a-i testa.

După ce am trecut la acțiune, am realizat că fie eu, fie Dorotea vorbisem probabil cu fiecare tânăr din încăpere. M-am simțit mulțumit și mândru, mai ales că am reușit să ajungem la mai mulți oameni și să inițiem mai multe discuții despre Erasmus+ și programele de schimb.

Această experiență m-a învățat că leadershipul nu înseamnă doar să ai un plan, ci și să știi când să-l adaptezi. Lucrarea mea în linogravură înfățișează o pisică – o creatură rapidă și adaptabilă –, simbolizând calitatea pe care doresc să mi-o dezvolt.





**"LIDERUL TREBUIE SĂ
FIE PROFESOR ȘI, ÎN
ACELAȘI TIMP, ELEV."**

- FRANZ ROSENZWEIG

GĂSIREA PROPRIEI DIRECȚII

DOROTEA DIN CROATIA

În timpul Festivalului Tineretului, grupul meu pregătise un concurs de tip quiz despre Erasmus+ pentru vizitatori.

Planul inițial era să ne schimbăm între noi la coordonarea acestuia. Cumva, lucrurile nu au decurs astfel, iar eu am ajuns să susțin quiz-ul singur, timp de o oră și jumătate.

La început, am fost puțin supărat. Creasem activitatea împreună și nu mă așteptam să fiu nevoit să mă ocup singur de ea atât de mult timp.

Însă oamenii continuau să vină, așa că pur și simplu am mers mai departe. Am explicat quiz-ul, am stat de vorbă cu vizitatorii și am văzut că participarea le făcea o reală plăcere.

La final, frustrarea se transformase în mândrie. Mi-am dat seama că eu eram cel care adusesese programul Erasmus+ mai aproape de acei vizitatori, prin intermediul unei activități simple și interactive.

Această experiență mi-a arătat că leadershipul nu începe întotdeauna cu decizia de a conduce. Uneori, circumstanțele te pun în situația de a merge pur și simplu mai departe, de a te adapta și de a-ți asuma responsabilitatea.

În timpul atelierului de linogravură, am creat o ramă pentru lucrarea grupului meu folosind bucăți separate de linoleum. Pentru mine, faptul că acele bucăți diferite se îmbină reprezintă leadershipul.

Nu este vorba despre o singură piesă perfectă sau despre o singură persoană care face totul, ci despre contribuții diverse care devin parte a unui întreg mai mare.



MOMENTUL MEU DE LEADERSHIP

PAULA DIN CROATIA

Un moment anume care m-a învățat ceva despre leadership a fost atunci când a trebuit să realizăm un afiș folosind imprimeurile noastre în linogravură, într-un interval de timp limitat.

A trebuit să mobilizăm oamenii, să organizăm și să distribuim materialele și să ne asigurăm că totul este finalizat la timp.



În acel moment, eram deja foarte obosit, așa că faptul de a avea un termen-limită strict și de a vedea că doar câțiva oameni se implică a devenit rapid copleșitor și stresant. Mă așteptam ca mai mulți oameni să participe și să-și asume responsabilitatea; mi-a fost greu să-mi păstrez calmul în loc să devin frustrat sau să adopt o atitudine pasiv-agresivă.

Din acea situație am învățat că, în calitate de lider, nu pot controla gradul de implicare al celorlalți, dar pot controla modul în care reacționez eu. În cele din urmă, unele dintre persoanele care nu se implicaseră inițial și-au asumat responsabilitatea pentru absența lor, și-au cerut scuze și au reflectat asupra celor întâmplate. Ulterior, am observat o implicare mai mare din partea grupului.

Această experiență m-a făcut să realizez că leadershipul se poate manifesta în nenumărate situații mărunte, nu doar atunci când cineva îți încredințează oficial o funcție de conducere. Uneori, a fi lider înseamnă să abordezi lucrurile pas cu pas – mai întâi cu tine însuși, apoi cu ceilalți. Nu trebuie să duc totul în spate de unul singur. Pot cere ajutor, pot delega responsabilități și pot avea încredere că oamenii își vor face partea lor.

Lucrarea mea în tehnica linogravurii reflectă această experiență, întrucât m-am luptat atât de mult cu lipsa de timp și cu stresul, încât mi-am pierdut temporar inspirația. Pentru mine, acest lucru este legat de fenomenul de epuizare (burnout) în leadership. Când pui prea multă presiune pe tine și simți că ești responsabil pentru tot, chiar și o activitate creativă se poate transforma dintr-o sursă de inspirație într-una de stres. Experiența mi-a reamintit că a fi un lider bun înseamnă, de asemenea, să-ți cunoști limitele, să rămâi echilibrat și să le oferi și celorlalți spațiul necesar pentru a contribui.

LEADERSHIPUL LASĂ O AMPRENTĂ

ANA-MARIA, TEAM LEADER CROATIA

Un moment din cadrul acestui schimb de tineri care m-a învățat cu adevărat despre leadership a fost cel în care grupul nostru a trebuit să gestioneze o situație dificilă și să decidă eliminarea unei persoane din proiect. Întrucât era prima dată când ocupam rolul de lider de grup, situația a fost stresantă și neașteptată.



Întotdeauna am încercat să fiu o persoană pe care grupul meu se poate baza, însă, dintr-odată, rolul de lider a căpătat o greutate mult mai mare. Știam că decizia noastră îi putea afecta pe toți, așa că am încercat să-mi păstrez calmul, să ascult diversele opinii și să ajut grupul să ia cea mai bună decizie posibilă.

Am realizat că a fi lider nu înseamnă doar momente plăcute sau distractive. Uneori, acest rol presupune purtarea unor discuții dificile și asumarea responsabilității în situații pe care, în mod normal, ai prefera să le eviți.

Cel mai mult m-a ajutat faptul că am avut alături o echipă care m-a susținut. Am comunicat, ne-am sprijinit reciproc și am gestionat situația împreună.

Am învățat că un lider nu trebuie să rezolve singur fiecare problemă. Uneori, leadershipul înseamnă să le oferi celorlalți ocazia de a se exprima, să asculți și să știi când să te bazezi pe echipa ta.

Lucrarea mea în tehnica linogravurii reflectă această experiență deoarece, la fel ca leadershipul, implică presiune, răbdare și alegeri care lasă o urmă. Însă nu ești obligat să lași fiecare urmă de unul singur; imaginea finală prinde contur prin toate acele mici momente trăite împreună.





INIMA PAȘILOR NOȘTRI COMUNI

GIORGOS DIN GRECIA

În timpul jocului „Privilege Walk” din cadrul schimbului de tineri Erasmus+, făceam un pas înainte ori de câte ori o întrebare ni se aplica.

Privind cum grupul se împrăștia prin încăpere, m-am simțit inițial confuz pe măsură ce distanța fizică dintre noi creștea.

Conștientizarea acestei discrepanțe m-a făcut să realizez cât de diferite erau parcursurile noastre de viață. Am adoptat rolul unui observator care ascultă cu atenție, asimilând poveștile nerostite ale grupului.

Vulnerabilitatea apărută brusc în încăpere a creat o atmosferă neașteptată și apăsătoare, făcându-mă să mă întreb cum am putea surmonta o prăpastie atât de mare. Totuși, privind spre ceilalți, am ales să mă las ghidat de empatie.

În timpul momentului de reflecție, am început să vorbesc deschis despre propriul meu parcurs, încurajându-i și pe ceilalți să-și împărtășească adevărurile. Această vulnerabilitate a transformat dinamica grupului, înlocuind distanța fizică printr-o încredere profundă.

Acum înțeleg că leadershipul nu necesită un anumit background; cere doar mentalitatea potrivită și o inimă de lider. Această experiență se leagă perfect de lucrarea mea în linogravură.

Deși creația fiecărei persoane era complet diferită, toate s-au îmbinat pentru a forma ceva frumos și unitar. Suntem indivizi diverși, dar, cu atitudinea potrivită, putem colabora pentru a atinge orice obiectiv.

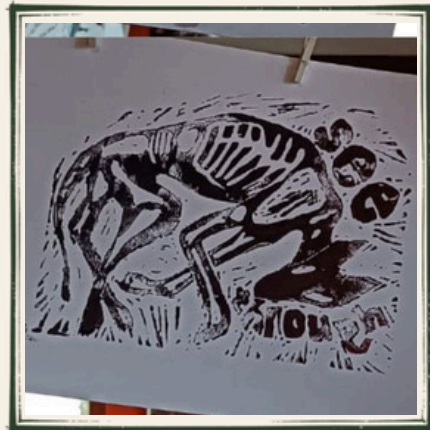


GĂSIREA PĂCII ÎN MINE ÎNSUMI

NIOVI DIN GRECIA

Dintr-un moment de liniște, privind apusul, un sentiment profund de pace m-a cuprins și am realizat că leadershipul nu ține de putere.

Ține de pacea interioară și de a fi liderul propriului tău corp.



Nu am spus nimic.

Pur și simplu m-am relaxat, m-am simțit bine cu propria existență și mi-am asumat responsabilitatea pentru acțiunile din trecut, hotărând totodată să merg mai departe fără regrete.

În sinea mea, simțeam o fericire autentică, neumbrită de nicio altă problemă. Cea mai mare provocare a fost să-mi stăpânesc emoțiile și să nu las gândurile negative să preia controlul.

În mod neașteptat, s-a dovedit a fi ușor, deoarece simțeam că dețin pe deplin controlul asupra mea.

Acel moment mi-a schimbat modul în care privesc lucrurile și felul în care intenționez să mă port cu mine însumi și cu ceilalți de acum înainte.

Înainte de această experiență, credeam că nu voi găsi niciodată pacea sufletească, însă ea m-a învățat că a fi în pace cu mine însumi este un lucru realizabil și că mă apropiez de această stare în fiecare zi.

Gravura mea în linoleum, reprezentând un lup transparent cu oasele la vedere, reflectă întocmai acest moment: ea înfățișează o emoție complet transparentă, care nu ascunde nimic și care, pur și simplu, își dezvăluie adevărata natură.

GÂNDAC MIC, FORȚĂ MARE

SOTIRIA DIN GRECIA

Durîn cadrul unui atelier, ni s-a cerut să creăm un scenariu scurt care să includă roluri precum „provocator”, „creator” și „coach”.

Mă simt stânjenit și am senzația unei oportunități ratate, întrucât subiectul pare puțin simplist.



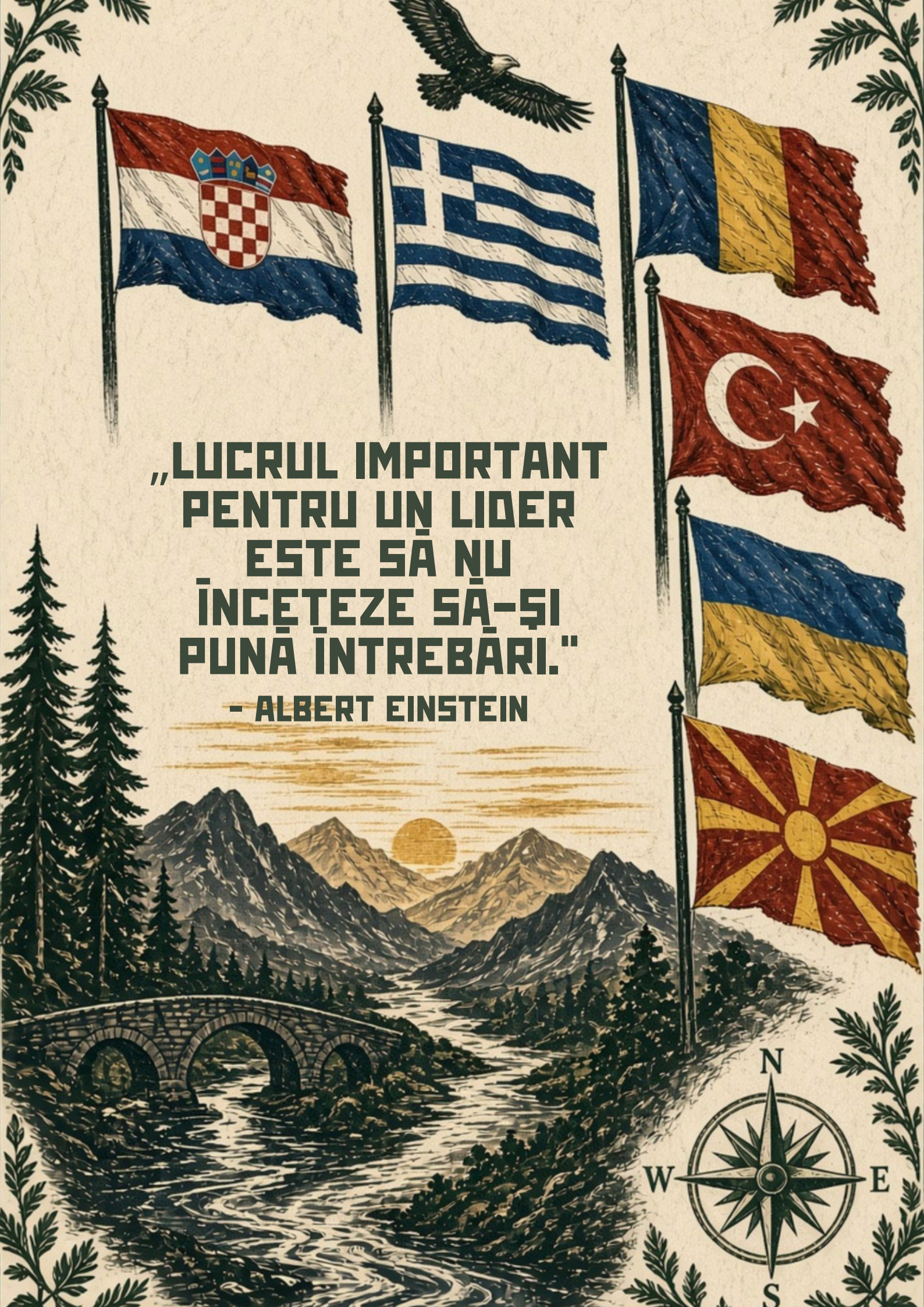
Sincer vorbind, încep să mă plictisesc și îmi este greu să iau activitatea în serios. Totuși, în loc să plec, aleg să rămân și să particip la fiecare activitate.

Adevărata provocare constă în a-mi păstra o atitudine pozitivă și în a-mi gestiona frustrarea interioară – precum și nemulțumirea legată de faptul că atelierele se desfășoară în interior, și nu în mijlocul naturii, care este absolut superbă.

Echipa din Grecia, la fel ca toți ceilalți oameni pe care i-am întâlnit, este plină de bunăvoință; datorită umorului lor, încep să mă relaxez și să mă distrez.

Această experiență m-a învățat că leadershipul începe cu propria persoană și presupune să înveți să gestionezi situațiile dificile sau stânjenitoare cu responsabilitate, respect și umor.

Gândacul meu întruchipează exact acest lucru. Este mic, dar remarcabil de rezistent, capabil să ridice o greutate mult mai mare decât cea a propriului corp. Este decorat cu mici motive care simbolizează diverse valori. Culoarea sa vibrantă, magenta, îmi amintește că adevărata forță rezidă în reziliență și adaptabilitate.



**„LUCRUL IMPORTANT
PENTRU UN LIDER
ESTE SĂ NU
ÎNCETEZE SĂ-ȘI
PUNĂ ÎNTREBĂRI.”**

- ALBERT EINSTEIN

DE LA A AJUTA, LA A CONDUCE

GIORGOS DIN GRECIA

Un moment care m-a făcut să privesc leadershipul dintr-o altă perspectivă a fost cel în care am întâmpinat oaspeții la festival și i-am ghidat prin diversele ateliere.

Făceam parte din echipa de linogravură, dar rolul meu a fost mai degrabă acela de a ajuta la modul general, acolo unde era nevoie.



Am distribuit bucăți de linoleum, am pregătit și am oferit participanților uneltele necesare, iar apoi am agățat lucrările finalizate la uscat.

Ceea ce mi-a atras atenția în mod deosebit a fost să-i urmăresc pe cei care nu mai încercaseră niciodată tehnica linogravurii. La început, unii păreau dezorientați și nesiguri cu privire la ceea ce aveau de făcut. După ce le-am explicat activitatea și i-am ajutat să înceapă, au început treptat să-și creeze propriile lucrări. A fost o satisfacție să observ această schimbare, deoarece mi-a demonstrat că, uneori, leadershipul înseamnă pur și simplu să ajuți pe cineva să înțeleagă de ce este capabil.

Festivalul a decurs fără probleme, lucru pe care îl atribui, în primul rând, unei bune planificări. Nu au existat dificultăți majore sau situații neprevăzute. M-am simțit fericit pe tot parcursul zilei, întrucât și oamenii din jurul meu erau veseli. Atmosfera a fost plină de bunădispoziție, existând chiar și momente în care cineva cânta la pian.

Această experiență m-a învățat că leadershipul nu înseamnă întotdeauna să fii persoana care deține controlul.

Lucrarea mea de linogravură ilustrează tocmai această idee: să oferi uneltele și îndrumarea necesare, lăsându-le apoi celorlalți libertatea de a crea ceva propriu.

FIECARE CONDUCE ÎN MOD DIFERIT

MARIA, TEAM LEADER GRECIA

În timpul acestui schimb de experiență, am descoperit că fiecare era un lider în felul său. Stiluri diferite, rezultate diferite. Am observat acest lucru mai ales din perspectiva mea în echipa de presă, de unde surprindeam aproape totul: oameni care se bucurau de activitățile din cadrul festivalului și acele priviri pline de uimire din momentul în care își dădeau seama că se pricep, de fapt, la linogravură.



Uneori mă simțeam suprasolicitat și copleșit, dar mă bucuram totodată să fiu acolo și să surprind ceea ce se întâmpla. Telefonul era pe punctul de a „exploda” din cauza filmărilor neîntrerupte.

Având în vedere câte lucruri se petreceau simultan, îmi era greu să decid ce să surprind și la ce să renunț. Nu puteam înregistra totul, oricât de mult mi-aș fi dorit. Cu toate acestea, prezența mea acolo m-a făcut să realizez că rolul meu conta. Deși echipa noastră trebuia să surprindă fiecare moment plin de bucurie al festivalului, cred că unele dintre activitățile la care au participat vizitatorii nu ar fi fost immortalizate dacă nu aș fi luat inițiativa de a fi acolo și de a le înregistra.

Această experiență m-a învățat un lucru simplu despre mine: am capacitatea de a lua inițiativa. Linogravura mea reflectă acest lucru într-o manieră diferită. Este alcătuită din elemente care îmi plac: stele, pisici, inimi și spirale.

Poate că reprezintă ceva frumos sau spiritual: o colecție de lucruri mărunte care, împreună, devin ceva ce îmi aparține cu adevărat.



CREAREA UNUI SPAȚIU PENTRU A FI VĂZUT

SUDE DIN TURCIA

WAm stat împreună într-un cerc de reflecție, răspunzând la întrebări intime despre temerile și dorințele noastre.

Regulile erau simple: să vorbești din inimă, să asculți cu inima, să vorbești spontan și să păstrezi o atitudine relaxată.



Deși nu existau lideri desemnați în grupul nostru, mi-am asumat responsabilitatea de a vorbi prima și de a răspunde în liniștea încăperii.

Faptul că am vorbit prima m-a făcut să mă simt extrem de vulnerabilă, dar a creat totodată un profund sentiment de conexiune. Pe măsură ce și ceilalți își împărtășeau experiențele, atmosfera din cerc s-a schimbat. A fost greu să înfrunt realitatea că, deși cu toții purtăm răni, unele lupte sunt de o greutate inimaginabilă față de altele. În timp ce eu mă luptam cu anxietatea legată de alegerea carierei, alți participanți se temeau pentru propria viață și pentru siguranța celor dragi, aflați în mijlocul războiului.

Nu știu dacă vorbele mele de început au schimbat ceva, dar am ascultat cu intenția de a-i face pe ceilalți să se simtă văzuți și înțeleși în luptele și dorințele lor.

Am realizat că adevăratul leadership nu înseamnă doar să conduci sau să organizezi. Înseamnă să recunoști nevoile și situația fiecăruia, asigurându-te că se simt înțeleși. Asemenea procesului de realizare a unei gravuri în linoleum, fiecare tăietură și șanț oglindește temerile, bucuriile și luptele care ne modelează – fiecare urmă fiind necesară pentru a dezvălui opera de artă completă care suntem.

GĂSIREA PROPRIEI VOCI

HAZAL DIN TURCIA

La începutul schimbului de experiență, credeam că leadershipul ar putea însemna să ai suficientă încredere pentru a prelua inițiativa, a vorbi primul și a lua decizii. Totuși, faptul că am petrecut timp alături de oameni din țări diferite m-a făcut să văd lucrurile altfel.



Mă aflu într-un mediu complet nou, comunicând în engleză pe tot parcursul zilei, iar la început aveam emoții când venea vorba să mă exprim sau să fac greșeli.

În loc să aștept până când mă voi simți pe deplin încrezător, am început să mă implic mai mult, să-mi împărtășesc ideile și să-i ascult pe ceilalți. Mi-am dat seama că nu trebuia să fiu cea mai vocală persoană din grup pentru a-mi aduce contribuția.

Uneori, simpla disponibilitate de a comunica, de a coopera și de a-mi asuma responsabilitatea era suficientă pentru a mă face să mă simt parte activă a grupului.

Această experiență mi-a schimbat și modul în care îmi privesc propriile capacități. Am devenit mai degajat în a vorbi și a mă exprima, chiar și atunci când nu eram sigur pe engleza mea. Mai important, am înțeles că leadershipul nu înseamnă întotdeauna controlul unei situații; poate însemna să asculți, să-i susții pe ceilalți și să creezi spațiu pentru idei diverse.

Regăsesc aceeași idee în lucrarea mea de linogravură. Am creat ceva personal pornind de la o experiență inedită, iar lucrarea reflectă ceea ce am dobândit în urma acestui schimb: curajul de a participa, de a stabili conexiuni și de a-mi lăsa propria amprentă.

O SCENĂ MICĂ, O NOUĂ RESPONSABILITATE

ENES DIN TURCIA

În timpul schimbului de tineri, un anumit moment m-a făcut să privesc leadershipul dintr-o perspectivă diferită.

Am creat o scenetă scurtă cu trei personaje inspirate din *Muhteşem Yüzyıl*: Sultanul Suleiman, Hürrem Sultan și Ibrahim din Parga.



Rolurile reprezentate au fost cele de creator, antrenor și provocator. Eu l-am interpretat pe Sultanul Suleiman, adică pe creator.

Aveam un scenariu, dar nu ne-am limitat strict la el. În timpul interpretării, mi-am exprimat opiniile în fața prietenilor și am modificat anumite aspecte importante, inclusiv unele replici. Grupul a acceptat schimbările propuse de mine, iar acest lucru mi-a oferit un sentiment de responsabilitate și o direcție clară. Pentru o clipă, m-am simțit puțin ca un lider de echipă, întrucât deciziile mele influențau modul în care evolua scena.

Să joc în fața publicului a fost o experiență palpitantă. Mă temeam că nu voi fi suficient de profesionist sau de amuzant, dar am reușit să mă simt mult mai în largul meu decât mă așteptam. Faptul că oamenilor le-a plăcut mica noastră scenetă mi-a demonstrat că a-ți asuma responsabilitatea nu înseamnă neapărat să ai totul planificat la perfecție.

Am învățat că leadershipul poate însemna și disponibilitatea de a lua decizii, de a te adapta situației și de a avea încredere în tine atunci când planul inițial se schimbă. Pentru mine, lucrarea mea în linogravură simbolizează tocmai această experiență: să preiei o idee, să o modelezi prin propriile decizii și să accepți că rezultatul final poate deveni ceva diferit – și mai bun – decât planul inițial.

ARTA PRIMITIVĂ DE A LĂSA LUCRURILE SĂ PLECE

RANA DIN TURCIA

În a treia zi, chiar în timpul sesiunii de împărtășire a liderilor, ne-am privit într-o oglindă. Eram profund confuz, copleșit de proiect și de evenimentele din ultimele luni. Am realizat că tendința de a analiza excesiv atmosfera din încăpere mă transformă într-un lider anxios, care încearcă în permanență să rezolve problemele tuturor.



În timp ce mă plimbam prin pădure, am acceptat cât de epuizant este să cauți mereu puncte comune. Din cauza firii mele, resimt în mod natural toate emoțiile din încăpere, fără a mă putea proteja sau a-mi distinge propriile sentimente de cele ale oamenilor din jur.

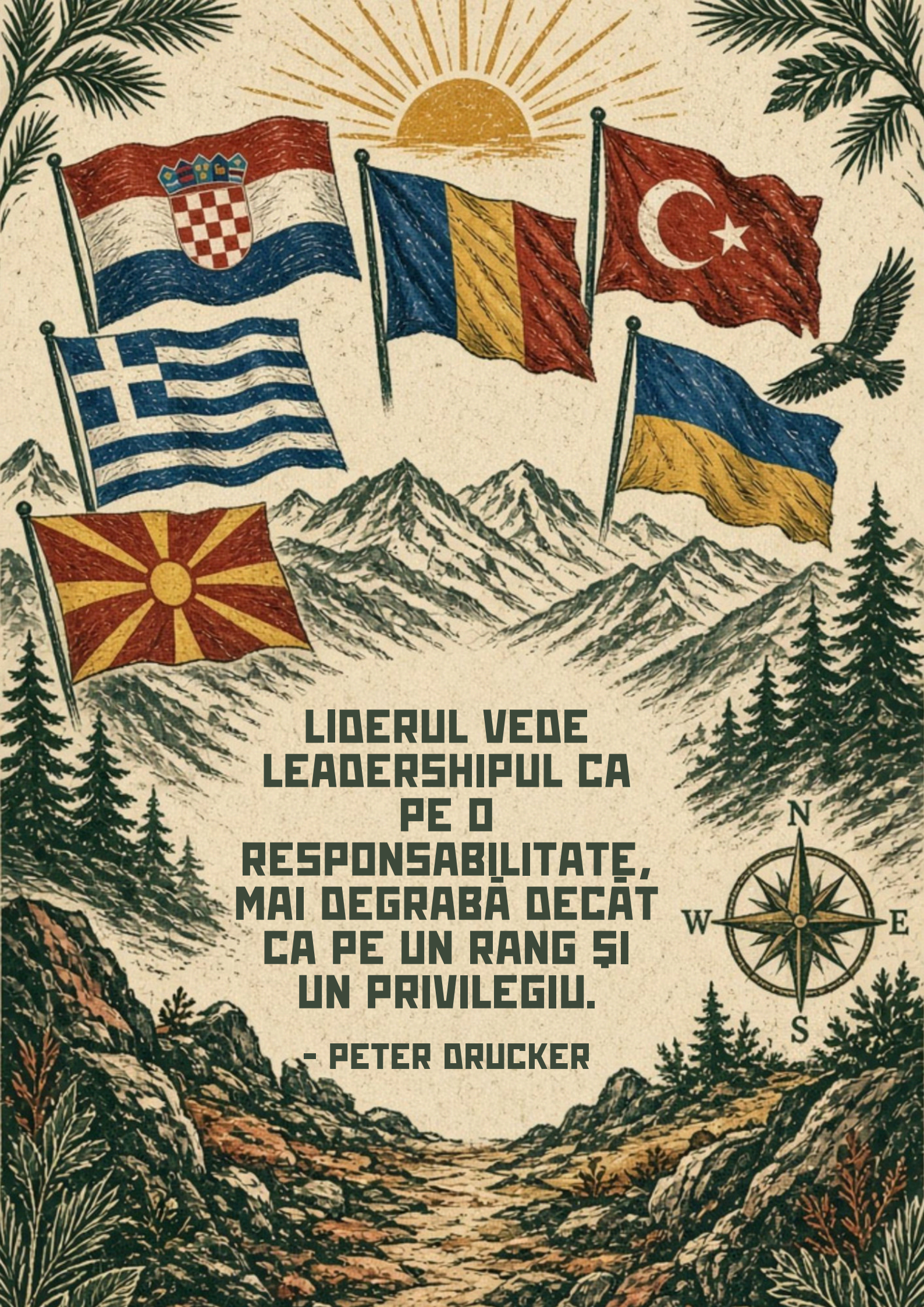
În sinea mea, eram îngrozită. Emoțiile mele brute intrau în conflict total cu viziunea mea asupra vieții și cu obiectivele mele bine definite; cu toate acestea, nici măcar nu înțelegeam de ce anume mă temeam cu adevărat.

În loc să lupt împotriva acestei dileme, mi-am asumat responsabilitatea de a mă asculta pur și simplu. Am plâns în fața grupului, permițând corpului meu să elibereze tensiunea acumulată.

Drept răspuns, oamenii au adoptat o atitudine plină de susținere, ceea ce mi-a permis să mă deschid și să-mi îmbrățișez adevăratul sine.

Această experiență m-a învățat despre „triunghiul imputernicirii”: trebuie să creez, să cooperez și să mă susțin în mod constant, făcând pași concreți în loc să analizez excesiv originile gândurilor mele.

Lucrarea mea primitivă în linogravură reflectă perfect această experiență. Lipsită de finețe în execuție, am creat ceva ce nici măcar nu arăta a operă de artă; era o lucrare haotică și fragmentată, exact așa cum fuseseră și gândurile mele.



**LIDERUL VEDE
LEADERSHIPUL CA
PE O
RESPONSABILITATE,
MAI DEGRABĂ DECÂT
CA PE UN RANG ȘI
UN PRIVILEGIU.**

- PETER DRUCKER

PERSOANA DIN SPATELE TĂCERII

MELIS DIN TURCIA

În timpul schimbului de tineri, am observat că o persoană din grupul nostru era foarte tăcută.

Vorbea rar în timpul activităților și, la început, am crezut că este pur și simplu timidă sau că nu este interesată să se integreze în grup.



OÎntr-o zi, am decis să-i abordez în privat și să vorbesc cu ei. Nu voiam să-i presez, așa că pur și simplu le-am oferit spațiu să vorbească dacă doreau.

În timpul conversației noastre, am aflat că treceau printr-o situație personală foarte dificilă. Acest lucru a fost neașteptat, deoarece le-am înțeles complet greșit tăcerea. Mi-am dat seama că ar putea exista motive în spatele comportamentului cuiva pe care nu le putem vedea din exterior.

În mare parte, am ascultat și am încercat să-i susțin fără să-i judec sau să încerc să le rezolv problema. După acea conversație, i-am privit diferit, dar am devenit și mai atent în a-i judeca pe ceilalți.

Această experiență m-a învățat că leadershipul nu înseamnă întotdeauna să fii cea mai zgomotoasă persoană sau să preiei controlul.

Uneori, leadershipul înseamnă să observi pe cineva, să-l asculți și să-i oferi un spațiu sigur pentru a fi auzit.

Linogravura mea nu a fost direct legată de această experiență, dar acest moment a devenit ceva ce îmi voi aminti din schimbul de replici.

LEADERSHIPUL ÎNSEAMNĂ SĂ FII PREZENT

ASLI DIN TURCIA

În timpul schimbului Erasmus+, am început să percep leadershipul ca pe ceva mult mai personal decât îmi imaginaseam. Una dintre activitățile care m-au marcat cel mai mult a fost explorarea „Triunghiului Dramatic” și a „Triunghiului Împuternicirii” (Empowerment Triangle). Am analizat rolurile de Victimă, Agresor și Erou, precum și modul în care acestea se pot transforma în Creator, Provocator și Coach.



Ceea ce m-a fascinat a fost faptul că aceste roluri nu sunt fixe. Cum ar putea o persoană să fie Erou, Agresor sau Victimă cu normă întreagă? Putem trece de la un rol la altul în funcție de situație, iar uneori diferența dintre a ajuta și a „salva” – sau dintre a provoca și a învinovăți – poate fi foarte mică. Acest lucru m-a făcut să mă întreb ce înseamnă, de fapt, să fii lider.

Am realizat că leadershipul nu trebuie să arate la fel pentru toată lumea. Nu este vorba doar despre afaceri, autoritate sau despre a fi persoana care dă indicații. Pentru mine, ține mai degrabă de a fi prezent. Oricine poate pur și simplu să existe într-un spațiu, dar există o diferență între a fi acolo și a-ți face prezența semnificativă. Un lider nu trebuie neapărat să fie cel mai gălăgios sau persoana aflată la conducere. Oameni diferiți pot exercita leadershipul în moduri complet diferite. Cele opt competențe-cheie mi-au arătat, de asemenea, că leadershipul se poate dezvolta prin comunicare, învățare socială, conștientizare culturală, antreprenoriat și alte abilități cotidiene.

În cele din urmă, atelierul de linogravură a transpus aceste idei în practică, oferindu-mi o experiență concretă. Prin inițiativă, răbdare, spirit de colaborare și învățare prin acțiune, am creat ceva propriu.

Lucrarea mea de linogravură îmi amintește că, la fel ca leadershipul, creația nu trebuie să fie perfectă sau să semene cu a altcuiva. Ceea ce contează este semnificația și prezența pe care le generăm prin intermediul ei.

UN FLUTURE POATE DESCHIDE CALEA

ARDA, TEAM LEADER TURCIA

Acest proiect m-a făcut să înțeleg că leadershipul nu înseamnă doar să conduci un grup.

Înseamnă, de asemenea, să respecti opiniile și alegerile oamenilor, să le respecti limitele, să te preocupi de siguranța și nevoile lor personale și să îi îndrumi atunci când au nevoie de tine.

Pe parcursul proiectului, a existat un moment în care o anumită problemă i-a făcut pe mulți dintre participanți – în special pe cei din echipa mea – să se simtă inconfortabil. În loc să tac, am decis să vorbesc deschis despre situație și să iau inițiativa pentru a mă asigura că se iau măsuri. Însă, în sinea mea, continuam să mă întreb: în ce măsură ar trebui să fiu pur și simplu Arda și în ce măsură ar trebui să fiu un coach? Când ar trebui să intervin și când ar trebui să fac un pas înapoi?

Cea mai dificilă parte a fost dialogul cu propria conștiință. Chiar și atunci când logica îmi spunea că am sută la sută dreptate, tot mă întrebam dacă fac ceea ce trebuie.

În timpul atelierului, m-a bucurat enorm să văd oamenii distrându-se în timp ce parcurgeau un proces de învățare experiențială, de la început până la sfârșit. De asemenea, a însemnat mult pentru mine să văd cum oamenii se simt mai în siguranță și mai relaxați după intervenția mea.

Am învățat că leadershipul nu poate arăta la fel peste tot. Comunicarea, acțiunea și momentul ales trebuie să se adapteze contextului.

De aceea, lucrarea mea în linogravură înfățișează un fluture: plin de fluiditate, culoare și emoție, capabil să se schimbe și să se adapteze, știind totodată când să ofere o direcție.





LEADERSHIP ÎN STIL PROPRIU

ANASTASIYKA DIN UCRAINA

În timpul schimbului de tineri Erasmus+, am avut sarcina de a realiza o machetă și o rochie care să reprezinte un lider. Stând acolo alături de ceilalți, mi-am dat seama că, de fapt, cu toții suntem lideri, fiecare în felul său.



La început, fiecare dintre noi avea propriile idei; totul părea puțin haotic și copleșitor din cauza numeroaselor direcții posibile. Însă, în loc să insistăm pe o singură viziune, am reunit aceste idei diverse într-o creație comună.

M-am bucurat enorm că am avut atâtea idei și că am reușit să realizăm împreună ceva creativ și extraordinar. Ne-am îmbinat perspectivele, ne-am ascultat reciproc și am armonizat ideile unice ale fiecăruia în rochia și modelul final.

Această experiență m-a învățat că leadershipul nu înseamnă ca o singură persoană să preia controlul total sau să dețină toate răspunsurile.

Adevăratul leadership apare atunci când un grup își reunește vocile distincte, având încredere în creativitatea fiecăruia pentru a construi ceva mai mare decât ar putea realiza oricare dintre noi pe cont propriu.

Dacă lucrarea mea în linogravură ar putea vorbi, ar povesti tocmai despre această armonie: despre modul în care linii sculptate și tușe individuale diferite se unesc pe placă pentru a forma o imagine unitară și puternică, demonstrând că suntem cei mai buni lideri atunci când creăm împreună, umăr la umăr.

ÎNCREDERE, NU DOAR CONFORMARE

RUSLANA DIN UCRAINA

Deseori am preluat inițiativa, atât la școală, cât și la universitate. Un exemplu în acest sens a fost organizarea unui târg caritabil. M-am ocupat de mobilizarea oamenilor, de organizarea unor ateliere și de amenajarea unor spații interesante, de asigurarea tuturor resurselor necesare, de stabilirea detaliilor logistice (locație și oră) și de promovarea evenimentului.



Uneori mă simțeam frustrat, deoarece aveam impresia că, dacă nu îmi asumam eu responsabilitatea, nu o va face nimeni altcineva. Mulți își doreau ca târgul să aibă loc, dar se temeau să-și asume responsabilitatea; astfel, simțeam că sunt singurul capabil să fac lucrurile să funcționeze.

Nu a fost întotdeauna ușor. Unii oameni se retrăgeau în ultima clipă sau nu duceau la bun sfârșit ceea ce promisese. Au existat și conflicte legate de modul în care ar trebui să arate târgul: alții voiau o abordare mai simplă, în timp ce eu îmi doream ca totul să iasă impecabil.

Am învățat să gestionez aceste conflicte ascultând ideile celorlalți și căutând modalități de a le îmbunătăți sau de a le combina, astfel încât toată lumea să fie mulțumită. De cele mai multe ori, această strategie a funcționat. Acea experiență mi-a schimbat viziunea asupra leadershipului. Un lider nu este doar o persoană pe care ceilalți o urmează; este cineva în care oamenii își pun încrederea, inclusiv în ideile lor, și în capacitatea acelui lider de a le transforma în bine.

Lucrarea mea în linogravură seamănă cu o planetă – un simbol al lumii. Pentru mine, ea întruchipează ideea că leadershipul îți poate deschide întreaga lume, cu condiția să știi cum să-l gestionezi.



PRIMUL PAS PE CARE L-AM FĂCUT ÎMPREUNĂ

ANASTASIIA DIN UCRAINA

Una dintre primele sarcini ale proiectului a fost crearea unor articole vestimentare pornind de la tema leadershipului. Pentru prima dată, m-am aflat într-o echipă formată exclusiv din străini și nu știam la ce să mă aștept.

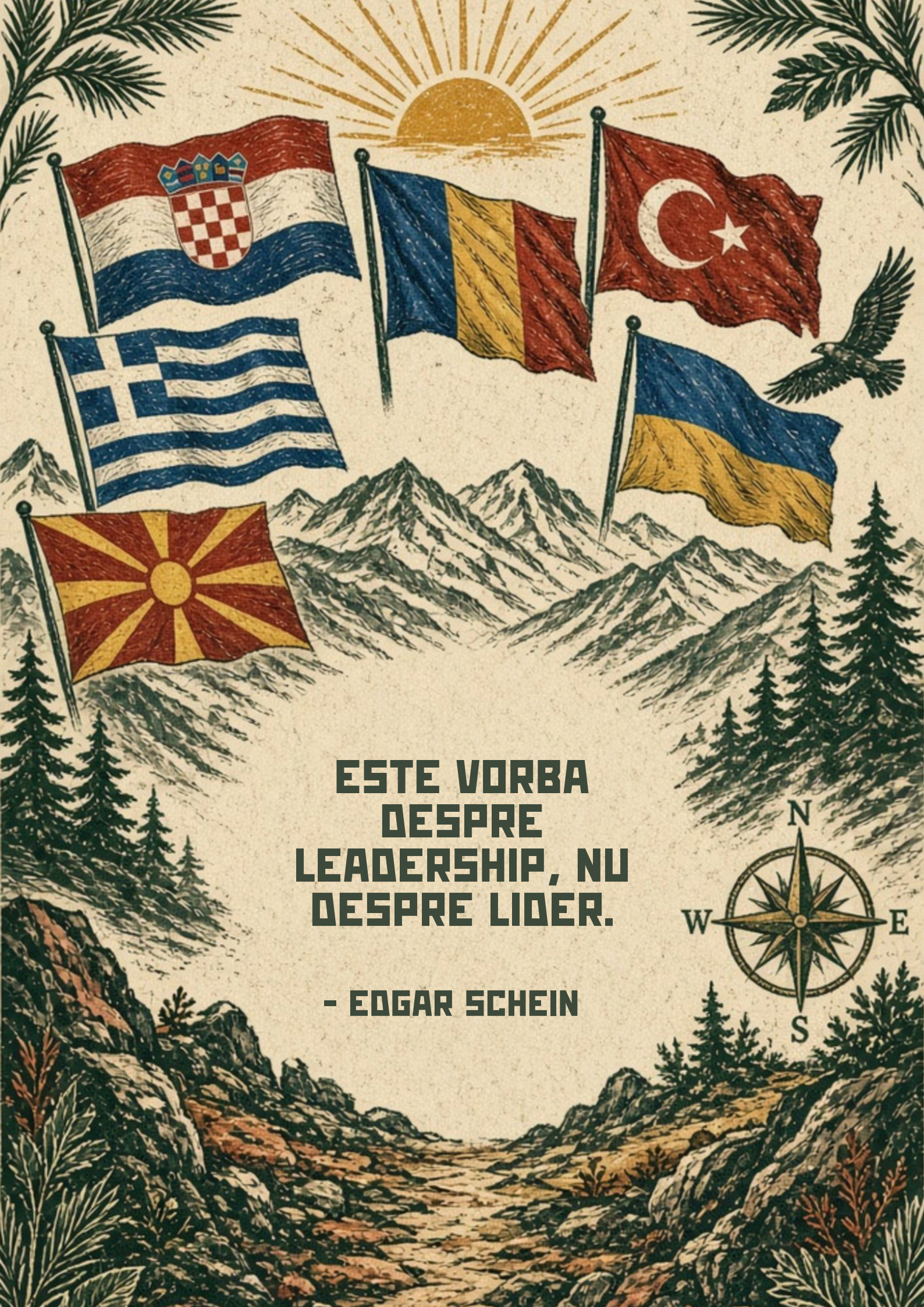


Eram stresată și puțin debusolată, întrucât nu înțelegeam pe deplin sarcina sau modul în care să-mi comunic ideile.

Am decis pur și simplu să încep să arunc în discuție diverse idei, aproape în glumă. Apoi s-a întâmplat ceva neașteptat: ceilalți le-au preluat și le-au dezvoltat mai departe. Pas cu pas, am ajuns la o imagine, un slogan și o poveste pentru rochia pe care o cream.

Partea dificilă nu a fost doar să ne înțelegem unii pe alții, ci și să găsim soluții rapide atunci când ceva nu funcționa, având totodată grijă să nu-mi asum totul pe cont propriu. La început, cu toții eram confuzi, dar în scurt timp am început să lucrăm cu inspirație și bucurie. Îmi amintesc că m-am gândit: „Uau, suntem o echipă atât de bună”. Fiecare și-a găsit locul, iar eu m-am bucurat să mi-l găsesc și pe al meu.

Am învățat că leadershipul nu înseamnă să fii cel care dă ordine. Uneori, înseamnă pur și simplu să faci primul pas și să le oferi celorlalți spațiul necesar pentru a-și aduce propria contribuție. Lucrul la linogravură îmi transmite același sentiment: un limbaj comun, idei nenumărate și multe detalii care se îmbină pentru a crea un tot unitar.



**ESTE VORBA
DESPRE
LEADERSHIP, NU
DESPRE LIDER.**

- EDGAR SCHEIN

SĂ ÎNVETI CĂ LEADERSHIPUL ÎNSEAMNĂ SĂ-ȚI EXPRIMI PUNCTUL DE VEDERE

SOFIA DIN UCRAINA

În timpul acestui schimb de tineri Erasmus+, o situație m-a făcut să privesc leadershipul dintr-o perspectivă diferită. Lucram în echipă, dar am observat că unele persoane nu erau foarte active sau implicate în activități.

În cele din urmă, cea mai mare parte a muncii a fost realizată doar de câțiva membri ai echipei.

Desigur, acest lucru nu a fost ușor pentru noi. Ne doream ca toată lumea să participe și să contribuie, așa că am fost dezamăgiți când acest lucru nu s-a întâmplat. În același timp, am decis să nu spunem nimic. Nu voiam să creăm conflicte sau să facem situația inconfortabilă pentru cineva. În schimb, pur și simplu ne-am asumat mai multe responsabilități și am continuat să lucrăm.

În acel moment, am crezut că evitarea unei discuții dificile ar putea fi cea mai simplă cale de a menține echipa unită. Însă, privind în urmă, înțeleg că leadershipul nu înseamnă doar să-ți faci partea sau să-ți asumi responsabilitatea atunci când ceva nu merge bine. Înseamnă și să ai capacitatea de a vorbi deschis atunci când lucrurile nu funcționează.

Această experiență mi-a arătat că tăcerea nu protejează întotdeauna echipa de conflicte. Uneori, o discuție deschisă îi poate ajuta pe oameni să își înțeleagă mai bine responsabilitățile.

Pentru mine, lucrarea mea în linogravură simbolizează acum această experiență: leadershipul nu înseamnă să faci totul singur, ci să creezi cadrul necesar pentru ca toată lumea să poată participa.

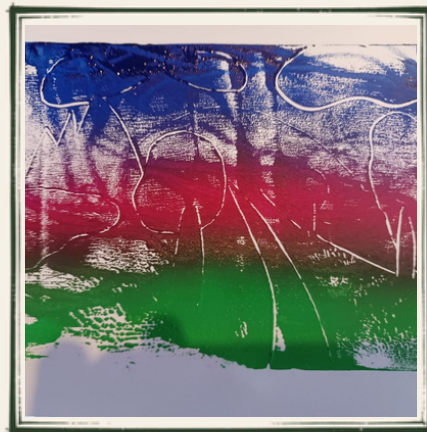


O ECHIPĂ MAI MICĂ, MAI BINE ORGANIZATĂ

ARTEM DIN UCRAINA

În timpul festivalului, am făcut parte din echipa de suport responsabilă să se asigure că totul decurge fără probleme.

La un moment dat, am observat că mai mulți membri ai echipei nu făceau, de fapt, nimic, în timp ce noi, ceilalți, ne ocupam de cea mai mare parte a muncii.



A devenit clar că trebuia să ne organizăm mai bine și să gestionăm festivalul cu mai puțini oameni activi. Am ajutat la redistribuirea responsabilităților între persoanele efectiv implicate și m-am asigurat că sarcinile importante sunt acoperite.

La început, m-am simțit frustrat, deoarece situația părea nedreaptă și nu eram sigur dacă vom reuși să gestionăm totul cu o echipă mai restrânsă. Totuși, mi-am dat seama că a mă plânge de situație nu o va rezolva. Trebuia să ne adaptăm și să lucrăm cu resursele de care dispuneam.

În cele din urmă, am reușit să oferim sprijinul de care festivalul avea nevoie. Această experiență mi-a schimbat perspectiva asupra leadershipului. Am învățat că leadershipul nu înseamnă să faci totul singur sau pur și simplu să ai mai mulți oameni la dispoziție. Este vorba despre a înțelege situația, a-ți asuma responsabilitatea și a ajuta grupul să lucreze eficient.

Regăsesc aceeași idee în lucrarea mea de linogravură: elemente distincte pot genera un rezultat puternic atunci când sunt conectate și organizate. Pentru mine, aceasta simbolizează modul în care un grup poate realiza mai multe atunci când toți cei implicați contribuie la atingerea obiectivului comun.



MOMENTUL ÎN CARE AM LĂSAT PE CINEVA SĂ PREIA CONDOCEREA MARYNA DIN UCRAINA

În cadrul uneia dintre activitățile noastre, confecționam costume împreună. Ana a venit cu o idee foarte bună, iar toată lumea a susținut-o.

Apoi, ea a preluat inițiativa și a împărțit sarcinile între noi, stabilind cine ce urma să facă.

În acel moment, am văzut-o transformându-se într-un lider – nu pentru că cineva îi dăduse permisiunea, ci pentru că avea o idee și era pregătită să-și asume responsabilitatea pentru ea.

Rolul meu a fost, mai întâi, să o susțin și să o ajut în acest proces. Ulterior, am preluat și eu un rol de lider atunci când am explicat de ce alesesem o anumită culoare și de ce realizasem designul în acel mod.

M-am simțit inspirat văzând cum persoana de lângă mine evolua și își asuma cu încredere rolul de lider.

O provocare a fost să mă asigur că întreaga echipă este implicată. Faptul că am susținut-o pe Ana a ajutat-o să rămână motivată, iar ea, la rândul ei, i-a încurajat pe ceilalți să participe la activitate.

Această experiență m-a învățat că nu trebuie să fiu mereu eu liderul. Uneori, leadershipul înseamnă să faci un pas în spate și să oferi altcuiva spațiul necesar pentru a conduce.

Lucrarea noastră în tehnica linogravurii ilustrează aceleași idei. O singură imagine a fost împărțită în șase părți, iar fiecare persoană și-a creat propria secțiune. Pentru mine, acest lucru demonstrează că un proiect solid este alcătuit din numeroase părți mici, dar puternice.



SĂ CONDUCI PRIN HAOS

ARTEM, TEAM LEADER UCRAINA

În timpul schimbului de tineri, am descoperit o latură neobișnuită a leadershipului: aceea de a-mi ghida echipa să trimită mesaje controversate pe grupul nostru de Telegram din Ucraina – mesaje pe care coordonatorul nostru le putea vedea, întrebându-se ce se întâmplă cu proiectul și, speram noi, rămânând puțin șocat.



Rolul meu a fost să ajut echipa să ne alegem cu grijă conținutul. Voiam să-l derutăm pe coordonator, dar exista o linie fină între a fi ridicoli și a întrece măsura. Mi-a plăcut procesul, mai ales că și ceilalți membri ai echipei simțeau la fel.

Totuși, nu aveam nicio idee cum avea să reacționeze coordonatoarea noastră. Avea să râdă sau să țipe la noi? Aveam și dubii cu privire la ce conținut vizual să trimitem; am petrecut mult timp discutând ce anume să estompăm și ce nu, angajându-ne într-o veritabilă activitate de consolidare a echipei și de generare de idei.

Până în acel moment, nu depășisem limita, întrucât lucram împreună la acest proiect. Și ceva s-a schimbat în cadrul echipei. Am devenit mai deschiși, iar dinamica grupului s-a îmbunătățit semnificativ. Am legat prietenii adevărate, fără teama de a discuta despre cele mai îndrăznețe fantezii și de a le împărtăși unii cu alții.

În plus, am învățat ceva despre gestionarea oamenilor: trebuie să simți dinamica grupului și să o orientezi în direcția dorită. Dacă te opui grupului, nu vei reuși să-l conduci.

Lucrarea mea în linogravură îmi amintește de această experiență. Ea transmite ideea că până și o creatură mistică poate fi o ființă frumoasă și reală. Poate că și leadershipul este la fel: ceva neașteptat, neobișnuit și autentic.



LEADERSHIPUL ESTE UN EFORT DE ECHIPĂ.

DARIA DIN ROMANIA

În timpul schimbului de tineri, atelierele m-au ajutat să mă înțeleg mai bine și să devin mai încrezător. Un moment care mi-a rămas în minte a fost cel din timpul atelierului desfășurat în parc, când a trebuit să colaborăm cu ceilalți participanți și să ne împărtășim ideile pentru rezolvarea unor sarcini.



La început, am fost puțin timid, temându-mă că ideile mele s-ar putea să nu fie suficient de bune. De obicei, preferam să ascult în loc să vorbesc. Totuși, atelierul a încurajat participarea tuturor, așa că am decis să iau cuvântul și să-mi exprim opinia despre cum am putea rezolva problemele mai ușor. De asemenea, am ascultat cu atenție ce spuneau ceilalți membri ai grupului, mai ales că eram presați de timp.

Pe măsură ce am continuat să lucrăm împreună, mi-am dat seama că fiecare avea ceva valoros de oferit. M-am simțit mai în largul meu și am început să comunic mai mult cu grupul din care făceam parte. Am înțeles că nu trebuie neapărat să fii cel mai gălăgios sau să deții controlul pentru a fi lider. Am început să văd leadershipul mai degrabă ca pe o muncă de echipă, o formă de leadership participativ – aspecte despre care am învățat în cadrul academiei.

Această experiență m-a învățat că leadershipul înseamnă și să asculți, să-i susții pe ceilalți, să comunici și să ai curajul de a-ți împărtăși ideile. Atelierul m-a ajutat să devin mai încrezător și mi-a arătat că pot aduce o contribuție pozitivă în cadrul unui grup.

Privind acum în urmă la această experiență, văd leadershipul dintr-o altă perspectivă. Un lider nu este cineva care doar le spune celorlalți ce să facă; un adevărat lider colaborează cu toți cei din jurul său.

CHIAR ȘI LIDERII FAC GREȘELI.

DURI DIN ROMANIA

A fost odată ca niciodată un schimb de tineri, unul care i-a învățat pe participanți cum să devină lideri și i-a îndrumat despre leadership.

Astăzi, vom vedea un moment din acest schimb care a schimbat perspectiva cuiva în bine. El este Joker Duri, un participant idiot căruia îi place să-și bată joc de sine.



Într-o zi, Duri a mers la un festival de tineret, unde trebuia să cânte la chitară cu una dintre coechipierele sale, Prințesa Daria. Au pregătit două melodii și au mers la spectacol.

Dar cumva, Joker Duri a făcut unele greșeli în timpul spectacolului, iar apoi a fost jenat. A părăsit camera atât de dezamăgit de el însuși, atât de nesigur de performanța sa.

Prințesa Daria și Regina Cristina au venit cu el să vorbească cu el, dar i-a fost rușine.

Apoi, regina Cristina i-a amintit ceva: asta nu a fost un eșec. Suna frumos, chiar dacă Duri își știa greșelile.

După aceea, Jokerul nostru și-a amintit o lecție importantă: în viață, chiar dacă eșuezi, un lider ar trebui să rămână puternic și să treacă cumva prin fiecare obstacol posibil. Unele greșeli nu îți schimbă rolul sau cunoștințele.

După aceea, au cântat a doua melodie și totul a mers bine.

Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

SĂ CONDUCI VORBIND DIN INIMĂ

ALEX DIN ROMANIA

Duîn timpul unui atelier de reflecție Erasmus+, atmosfera din încăpere era încărcată de tensiune.

Toată lumea se certa pe marginea rolurilor din proiect, încercând să pară stăpânită pe sine în timp ce își ascundea frustrarea tot mai mare. Când grupul și-a îndreptat privirea spre mine, așteptând îndrumări, am simțit cum mi se strânge pieptul.

O voce interioară discretă părea să întrebe: „Cum te cheamă?” – amintindu-mi că, dincolo de toate rolurile oficiale, eram doar o ființă umană care căuta o conexiune.

Trăgând aer în piept, am decis să nu mă mai preocup de aparențe și să vorbesc pur și simplu din inimă.

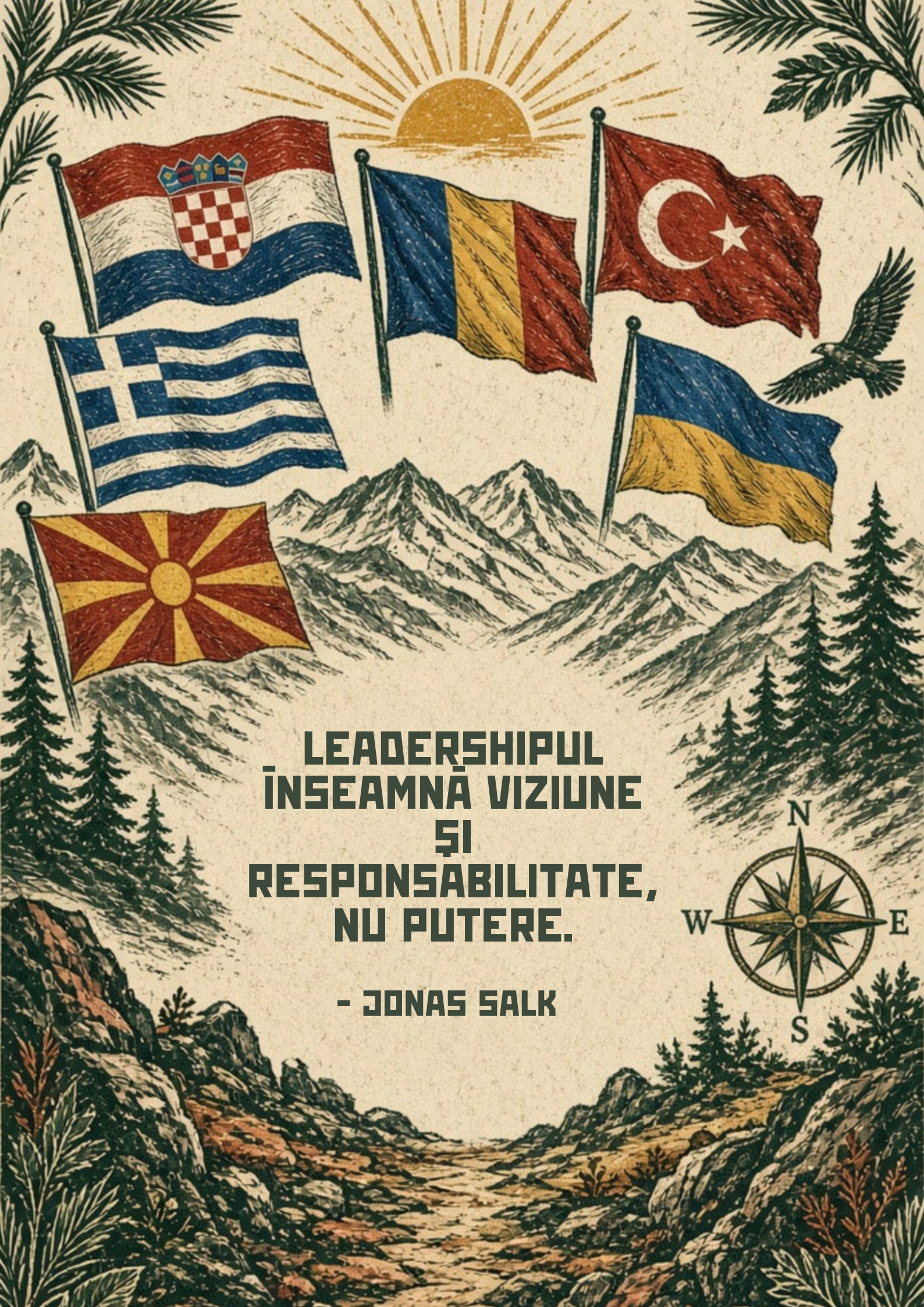
Am renunțat la tonul formal, mi-am lăsat vocea să tremure ușor și mi-am exprimat deschis sentimentele sincere: oboseala, teama de a nu dezamăgi echipa și dorința profundă de a crea o legătură autentică. Mi-am lăsat emoțiile la vedere, în loc să le ascund în spatele unei măști de curaj.

Schimbarea a fost imediată. Atmosfera din încăpere s-a destins și, pe rând, ceilalți au renunțat la bariere, împărtășindu-și propriile trăiri.

Permițându-mi să fiu vulnerabil, am deschis calea către un nivel mai profund de încredere în cadrul întregului grup. Acest moment m-a învățat că leadershipul nu înseamnă să deții toate răspunsurile sau să păstrezi o distanță emoțională, ci să ai curajul de a conduce cu o onestitate sinceră, venită din inimă.

Lucrarea mea în linogravură – cu tăieturile sale brute ce scot la iveală lumina de sub suprafața întunecată – exprimă exact acest adevăr: adevărata putere apare atunci când îndrăznești să dezvălui ceea ce porți în interior.





**LEADERSHIPUL
ÎNSEAMNĂ VIZIUNE
ȘI
RESPONSABILITATE,
NU PUTERE.**

- JONAS SALK

UNITI PRIN IUBIRE, ÎNRĂDĂCINAȚI ÎN CONEXIUNE ANA DIN ROMANIA

În cadrul acestui schimb de tineri Erasmus+, am pășit în rolul de lider nu preluând controlul, ci deschizându-mi inima pe deplin. Faptul că mă aflu înconjurat de oameni noi, într-un mediu necunoscut, a fost o experiență profund emoționantă; cu toate acestea, mi-am asumat responsabilitatea de a ne uni, de a crea un spațiu pentru conexiuni autentice și de a-i ajuta pe toți să se simtă văzuți.



În sinea mea, simțeam cum inima mi se umple de recunoștință și de o căldură profundă, privind cum niște necunoscuți se transformau, treptat, în prieteni pe viață.

Principala provocare a fost să pășesc în necunoscut: să mă deschid, să creez punți de legătură între oameni cu parcursuri diferite și să am încredere că vulnerabilitatea va deschide calea către încredere reciprocă.

Alegând să acționez cu empatie și deschidere, dinamica din jurul meu s-a schimbat complet.

Atmosfera a devenit mai caldă, barierele au dispărut, iar momentele petrecute împreună s-au transformat în amintiri de neuitat.

Această experiență m-a învățat că adevăratul leadership nu înseamnă să dai ordine, ci să conduci cu iubire, să cultivi conexiuni autentice și să lași o amprentă durabilă asupra vieții celorlalți.

Dacă lucrarea mea în linogravură ar putea vorbi, ar arăta spre inima cusută și spre rădăcinile adânci, transmițând mesajul că leadershipul înseamnă să unești oamenii și să lași iubirea să fie ancora fiecărei acțiuni pe care o întreprinzi.

DE LA CUNOAȘTERE LA LEADERSHIP

FABIAN DIN ROMANIA

Când am început să postez pe YouTube videoclipuri despre tranzacționare, am construit treptat o comunitate de oameni care mă urmăreau pentru că doreau să învețe cum să devină traderi profitabili.

Pentru prima dată, m-am aflat în postura de a le fi mentor, având responsabilitatea de a-i învăța să citească piața și de a le arăta o posibilă cale de urmat.

Mă simțeam încrezător pentru că aveam deja multă experiență în trading. Ceea ce a fost dificil, însă, a fost să înțeleg cum să fiu cu adevărat un lider.

La început, nu prea știam cum să vorbesc sau cum să mă comport ca un lider.

Aveam cunoștințele necesare, dar trebuia să învăț cum să le transmit și cum să-i ghidez eficient pe ceilalți.

Pe măsură ce am acumulat experiență, lucrurile s-au schimbat. Am devenit mai conștient de responsabilitatea care vine odată cu influențarea deciziilor și a evoluției celorlalți.

Am realizat că leadershipul nu înseamnă doar să cunoști tu însuși drumul.

Când vrei să ghidezi pe cineva, trebuie să înțelegi exact punctul de plecare și destinația dorită. Altfel, nu îi poți ajuta cu adevărat.

Lucrarea mea în linogravură ilustrează această călătorie: trecerea de la punctul A la punctul B, de la zero la o sută. Pentru mine, aceasta simbolizează nu doar progresul, ci și parcursul prin care ajuți pe cineva să avanseze.



LEADERSHIPUL NU SE REZUMĂ LA PROPRIA PERSONĂ.

CHRISTINA, TEAM LEADER ROMANIA

Leadershipul este o stare de spirit – un spațiu în care pășesc uneori pentru a-i ajuta pe ceilalți să-și îndeplinească sarcinile sau să-și valorifice potențialul.

Am descoperit acest lucru cu adevărat în timp ce facilitam un atelier.



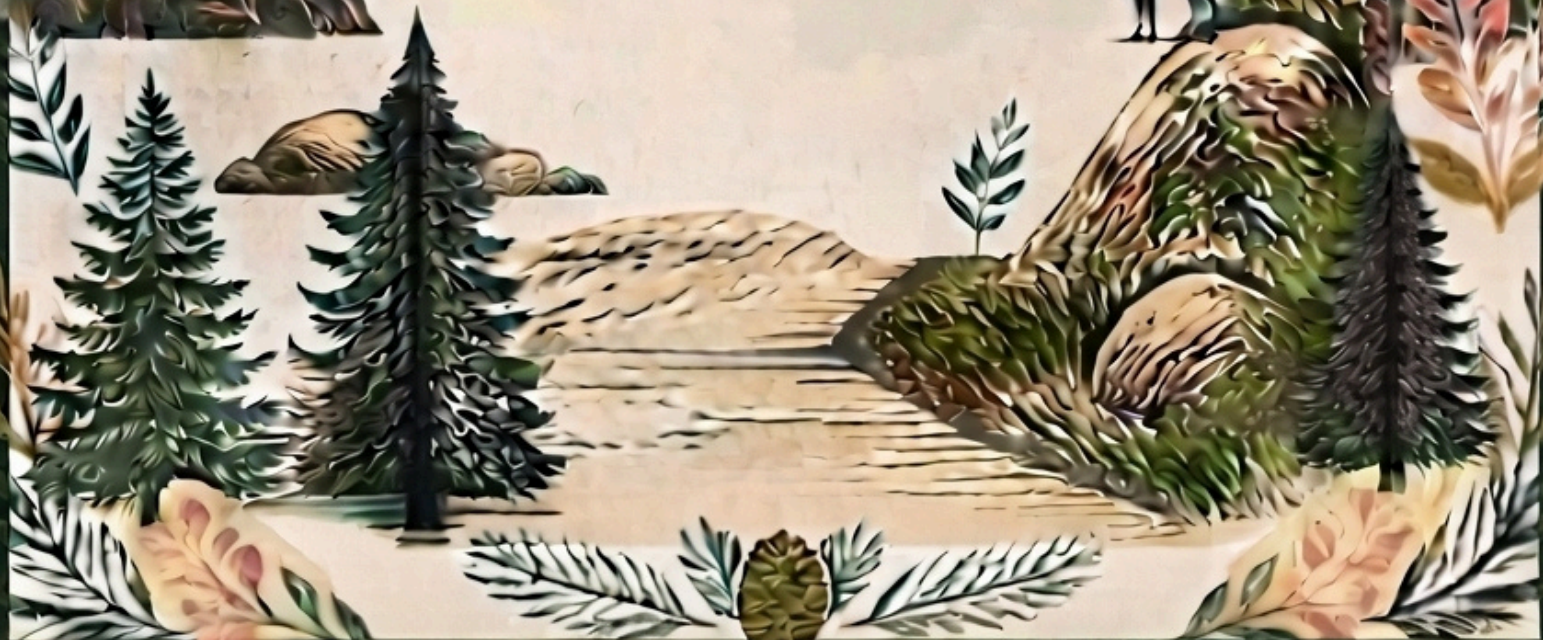
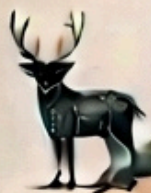
La început, am simțit o oarecare neliniște, deși accentul se punea pe a conduce cu inima – un lucru care îmi vine în mod natural.

Poate că cel mai dificil aspect a fost vulnerabilitatea de a-mi exprima sentimentele în fața tuturor. Spre surprinderea mea, nu a fost deloc greu; cei prezenți au fost extrem de receptivi.

Această experiență a schimbat modul în care copiii mă percepeau și m-a învățat că, pentru mine, leadershipul înseamnă blândețe și o autenticitate deplină.

De asemenea, am realizat că nu trebuie să am toate răspunsurile sau să controlez fiecare moment pentru a crea o experiență cu adevărat valoroasă.

Uneori, simpla prezență și încrederea în cei din jur sunt suficiente pentru a face lucrurile să avanseze. Dacă intuiția mea ar putea vorbi, ar spune că, în cele din urmă, un lider este cel care are „cea mai mare inimă” din încăpere – o persoană care creează cadrul și calea necesare pentru ca și ceilalți să se alăture.



CREATIVITATEA A DEVENIT STILUL MEU DE LEADERSHIP

KRISTINA DIN MACEDONIA DE NORD

În timpul Festivalului Tineretului, m-am aflat într-o situație în care am putut folosi ceva foarte firesc pentru mine: creativitatea.

Pictam pe fețe, una după alta, și intram în legătură cu oamenii prin intermediul artei.

A fost o activitate simplă, dar m-a făcut să privesc leadershipul dintr-o perspectivă diferită.

Rolul meu nu a fost acela de a sta în fața tuturor și de a le spune ce să facă. În schimb, mi-am asumat responsabilitatea pentru ceea ce puteam oferi eu festivalului. Mi-am pus în valoare abilitățile de artist și am contribuit în felul meu propriu.

Faptul că am pictat atâtea chipuri a însemnat să fiu prezentă alături de oameni foarte diferiți, să-mi adaptez creativitatea de fiecare dată și să continui să investesc energie în această activitate.

Această experiență mi-a arătat că leadershipul nu trebuie să fie întotdeauna zgomotos sau evident. Uneori, poate fi vorba despre a recunoaște ce poți oferi și despre a oferi acel lucru în mod concret. Am putut contribui prin ceva ce stăpânesc bine, rămânând în același timp parte a unei experiențe mult mai vaste, împărtășite cu ceilalți.

Lucrarea mea în linogravură se leagă în mod natural de acest moment. Ea mă înfățișează înconjurată de natură, aproape contopindu-mă cu ea. Pentru mine, aceasta simbolizează prezența deplină în cadrul experienței, fără a-mi pierde propria identitate.

La festival, am procedat la fel: am intrat într-un spațiu comun și am adus în el propria mea creativitate.



UN GEST MIC, UN IMPACT MARE

MIRO DIN MACEDONIA DE NORD

Unul dintre momentele care mi-au rămas în minte în timpul acestui schimb de tineri Erasmus+ a fost cel în care le-am arătat tinerilor cum să realizeze o lucrare în tehnica linogravurii.

I-am învățat cum să folosească în siguranță cuțitele mici și i-am ghidat pe parcursul procesului de a crea ceva pe cont propriu.

Mi-am asumat rolul de mentor și lider, fiind persoana responsabilă și oferindu-le ajutor ori de câte ori aveau nevoie.

La început, nu eram sigur în ce măsură le va plăcea copiilor tehnica linogravurii. Mă întrebam dacă o vor considera interesantă sau dificilă. Însă, pe măsură ce au început să lucreze, le-am putut vedea bucuria întipărită pe chipuri.

Au devenit tot mai fericiți pe măsură ce realizau ceva nou, captivant și provocator. Reacțiile lor mi-au adus fericire și o stare de bine. De asemenea, mă gândeam la impactul pe care îl puteam avea asupra acestor copii, pur și simplu arătându-le ceva nou.

Această experiență m-a învățat că leadershipul nu presupune întotdeauna acțiuni grandioase. Gesturile simple pot avea un impact major asupra minților tinere.

Uneori, a fi lider înseamnă să oferi cuiva ocazia de a-și descoperi creativitatea și de a-și exprima sentimentele.

Lucrarea mea de linogravură reflectă acest sentiment. Dacă ar putea vorbi, ar spune că este la fel de fericită ca mine, pentru că a ajutat tinerii să-și exprime sentimentele și creativitatea.



LEADERSHIP ÎN STIL „DESCULT”

ANGIE DIN MACEDONIA DE NORD

Unul dintre momentele în care mi-am exercitat calitățile de lider în timpul acestui schimb a fost sesiunea de mers desculț. Am decis să merg desculț și, cumva, acea alegere simplă i-a motivat și pe ceilalți.

Fiind eu însumi și aducându-mi propria energie, i-am făcut pe majoritatea participanților să se simtă în largul lor și mai dispuși să se implice.

În sinea mea, eram copleșită de uimire și entuziasm. Mă simțeam ca un fluture: liberă și recunoscătoare. După tot ce trăisem în zilele anterioare, simțeam și că aveam nevoie de acea pauză.

Ceea ce m-a surprins a fost cât de puțin a trebuit, de fapt, să fac. Nu a fost nevoie să le spun oamenilor ce să facă sau să preiau controlul asupra grupului.

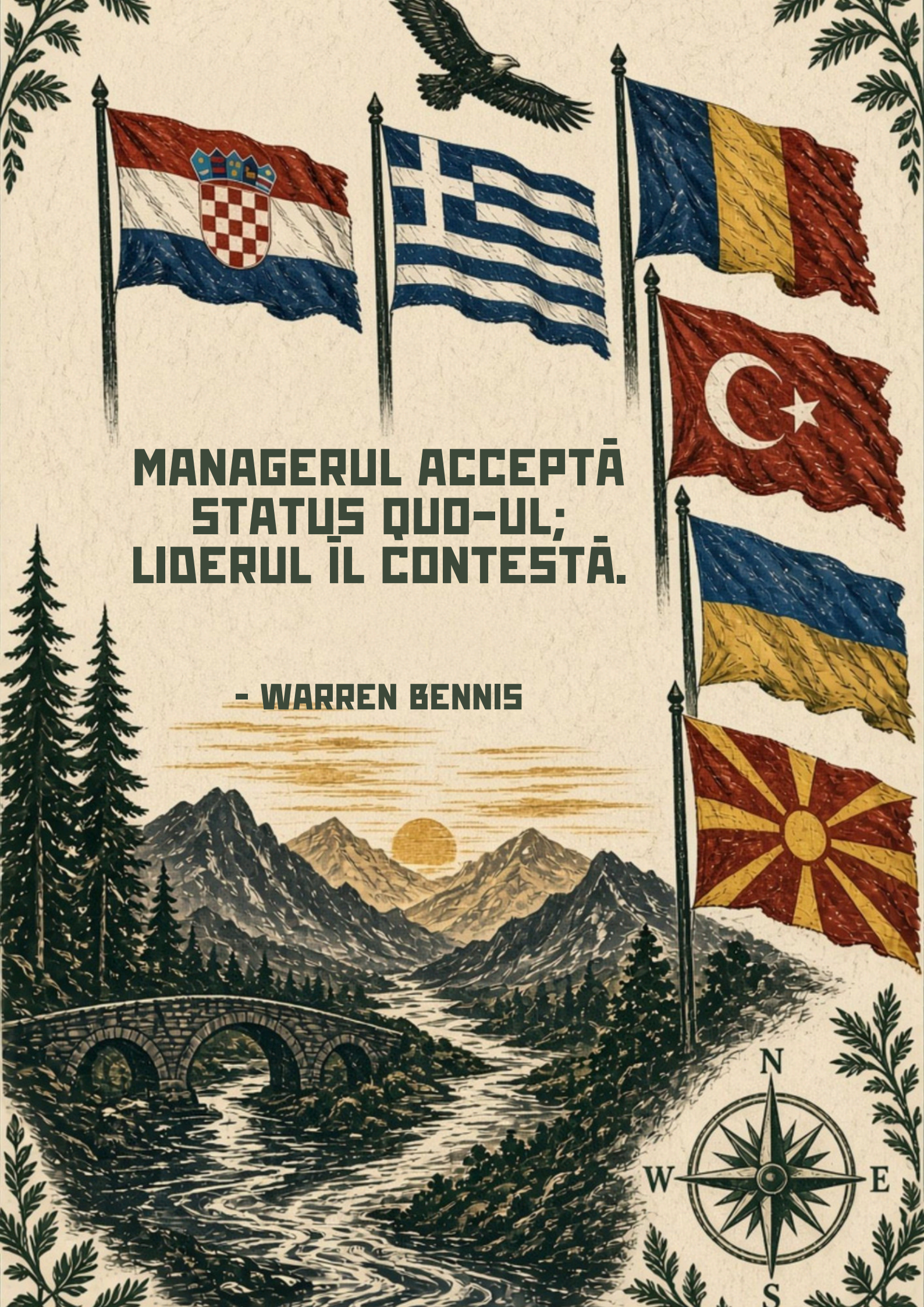
Propriul meu interes și propria energie au fost suficiente pentru a-i face pe oameni să se simtă în largul lor, motivați și inspirați.

Acea experiență m-a învățat că, dacă ești cu adevărat pasionat de ceva, poți trece la acțiune cu puțin curaj. Uneori, leadershipul poate începe pur și simplu prin a avea curajul de a face ceea ce simți că are o însemnătate pentru tine.

Lucrarea mea în linogravură reflectă direct această stare. Natura îmi oferă dinamism și inspirație. Mă face să mă simt liberă, dar îmi amintește totodată să observ tot ce mă înconjoară, să fiu atentă și să-mi asum riscuri.

Ca persoană curajoasă și iubitoare de natură, mă văd, într-un fel, conducând un grup în mijlocul pădurii – chiar și mergând desculță.





**MANAGERUL ACCEPTĂ
STATUS QUO-UL;
LIDERUL ÎL CONTESTĂ.**

- WARREN BENNIS

SĂ CONDUCI FĂRĂ A PRELUA CONTROLUL

DAVID DIN MACEDONIA DE NORD

Miro mi-a arătat că leadershipul nu înseamnă întotdeauna să fii cea mai vocală persoană din încăpere.

În timpul schimbului Erasmust+, am observat modul în care interacționa cu oamenii și cu grupul, mai ales atunci când era nevoie de o direcție clară.

În loc să le spună pur și simplu tuturor ce să facă, el a creat un cadru care a permis implicarea celorlalți și a conferit situației un plus de organizare.

Observându-l, am început să reflectez asupra propriei mele viziuni despre leadership. Obișnuiam să asociez leadershipul în primul rând cu preluarea controlului și luarea deciziilor în numele altora. Datorită lui Miro, am început să privesc lucrurile altfel.

Un lider poate ghida oamenii fără a transforma totul în ceva ce ține de propria persoană. Uneori, este mai important să asculți, să observi nevoile grupului și să ajuți oamenii să avanseze împreună.

Ceea ce mi-a rămas întipărit în minte este modul în care leadershipul poate influența atmosfera întregului grup. Acest lucru m-a determinat să acord mai multă atenție acelor gesturi mărunte care îi fac pe oameni să se simtă incluși și în largul lor.

Lucrarea mea în tehnica linogravurii reflectă această experiență, fiind modul meu de a transpune acea lecție într-o formă vizuală.

Pentru mine, aceasta simbolizează leadershipul ca formă de îndrumare, nu de control: o persoană care îi ajută pe ceilalți să-și găsească direcția, lăsându-le totodată libertatea de a-și alege propriul drum.



VĂZÂND LEADERSHIP-UL DIFERIT

ANGELINA DIN MACEDONIA DE NORD

În timpul uneia dintre activități, am observat că leadership-ul nu însemna neapărat să fii la conducere sau să delegi sarcini.

În timp ce alții luau deja măsuri, am rămas mai mult pe o parte și am observat.



Sunt mai mult o persoană "think first, act second", așa că am vrut să înțeleg situația înainte de a decide ce ar trebui să fac.

La început, m-am simțit timidă și puțin stânjenită. Majoritatea oamenilor luau măsuri înainte de a se gândi prea mult la asta și m-am întrebat dacă abordarea mea mă va scoate în evidență. De asemenea, nu eram sigur dacă ceea ce făceam era de fapt corect. Totuși, am continuat să observ și am încercat să privesc situația din unghiuri diferite, mai degrabă decât să reacționez imediat.

În cele din urmă, nimic nu s-a schimbat în mod specific din cauza a ceea ce am făcut. Fiecare a contribuit în felul său, iar asta a devenit parte din ceea ce am învățat. Leadership-ul nu este întotdeauna despre o singură persoană care preia controlul. Uneori înseamnă să faci un pas înapoi, să fii atent și să recunoști că și alți oameni pot conduce. Un lider nu este doar cineva care conduce, ci și cineva care poate găsi lideri în alții.

Linogravura mea arată un ochi cu o cale în interiorul lui. Pentru mine, ochiul reprezintă modul în care observ și văd lumea, în timp ce calea reprezintă viziunea mea asupra viitorului și direcția pe care învăț să o văd.

CONDOCEREA CU UN INTERVIU SIMULAT

BORJAN, TEAM LEADER MACEDONIA DE NORD

În Lipik, acest oraș mic, ridicol de dulce, am condus echipa noastră de interviuri video pentru festival.

Ne-am împărțit în două echipe, una întrebând vizitatorii la ce se așteptau înainte de a intra, una prinzându-i la ieșire pentru a vedea ce a rămas de fapt.

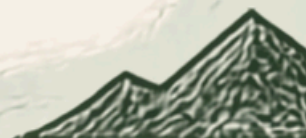
Aveam nevoie de o echipă tehnică pentru camere și microfoane, interviuatori care să poată lucra în engleză, copii de rezervă în croată pentru oricine ar prefera să nu facă. Și am insistat pentru un lucru în plus, cusând microfoanele pe modelele noastre de linogravură, așa că până și echipamentul părea că îi aparține acolo.

O parte din mine a continuat să creadă că acest oraș merită și mai mult, dar am lăsat asta să plece și m-am aplecat spre zi, pictura pe față și ouăle înmuiate în ceară și câștigurile la test, în timp ce vizitatorii au rămas mai timizi decât m-am pregătit eu, așa că am lăsat festivalul să vorbească primul.

Apoi m-am oferit voluntar să merg mai întâi într-un interviu simulat neînregistrat, spunând niște lucruri cu adevărat incomode și sincere, iar după aceea nimeni din echipă nu a părut speriat să pună din nou o întrebare unui străin.

Ceea ce mi-a rămas este că conducerea nu este persoana cu cele mai bune diapozitive sau cel mai elegant titlu, ci oricine apare de fapt și face treaba.

Iar linogravura mea, acel punct și virgulă ascuns într-o pădure cu o potecă curbată în sus spre soare, spune același lucru: nu un sfârșit, doar o pauză înainte de a-ți da seama în ce direcție mergi.





O CARTE UMANĂ, FĂCUTĂ ÎMPREUNĂ

Fiecare poveste din această carte electronică este complet umană, trăită și scrisă de 42 de tineri din șase țări în timpul acestui schimb și festival Erasmus+ din Lipik.

Am folosit AI pentru a ajuta la asamblarea acestei cărți electronice, nu pentru a o crea. A ajutat la conectarea a 42 de voci într-o singură publicație rafinată, dar poveștile, lecțiile și linogravurile sunt în întregime ale lor.

Ceea ce purtați cu voi acum sunt reflecțiile lor reale, nu cele generate.

Vă mulțumim că le-ați citit cu aceeași grijă cu care au fost scrise.



**FIECARE PAS IEI
ESTE A TA SĂ-ȚI
CIOPLEȘTI CALEA.**

